

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

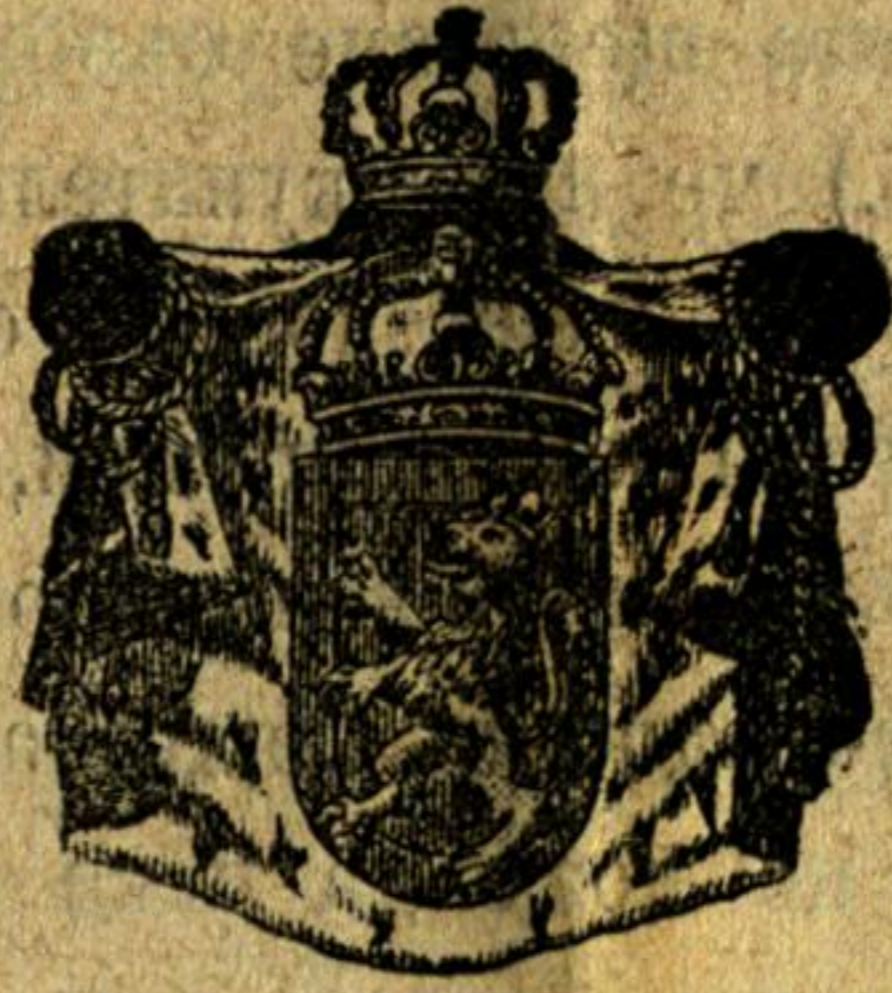
„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

ше излиза

за сега дваждь въ седмицата:

въ Срѣда и Сѣбота.

Поръчки и писма
ЗА „ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
се испращатъ
ДО АДМИНИСТРАЦИЯТА
въ Министерството на Народното Просвѣщение.

Цѣната на
„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“
ЗА ДО 1-ИЙ ЯНУАРИЙ Е:
Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 „

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармоненъ редъ за първигъ
три пѣти по 30 сант., а за всякий
последующий — 20 сантима.

Година II.

София, сѣбота 13-ий декември 1880 г.

Брой 91.

По Министерский Сѣвътъ.

У К А З Ъ

№ 707

Ний Александръ I

Съ Божия милость и волята народна

Князь на България.

Народното Сѣбрание прие, НИИ утвърдихми и
утвърдявами слѣдующия

ЗАКОНЪ

за

СЖДЕНЬЕ МИНИСТРИТЪ.

I. Редътъ за дѣйствиата на Народното Сѣбрание при даванетоъ подъ сждъ министритъ за престѣпления, предвидѣни въ 155 членъ отъ Конституцията:

1. Всѣкий представителъ има право да внесе въ Народното Сѣбрание предложение за предаване подъ сждъ министритъ. Това предложение трѣба да бѣде писмено и подписано наймалко отъ една четвъртъ отъ членоветъ на Народното Сѣбрание.

Въ предложението за предаване подъ сждъ трѣба да сж показани фактоветъ и обстоятелствата, на обвинението, които показватъ престѣпнитъ дѣяния, предвидѣни въ 155 чл. отъ Конституцията (срав. 156 чл. отъ Констит.).

2. Предложението за предаване подъ сждъ, слѣдъ като се внесе въ Народното Сѣбрание, незабавно се съобщава на обвиняемий министръ.

3. Слѣдъ три дни, отъ като се внесе предложението за предаванетоъ министра подъ сждъ, представителтъ, който е внесълъ предложението, чете го въ Сѣбранието и излага устно мотивитъ, слѣдъ което обвиняемий министръ има право да даде обяснения за свое оправдание или за опровержение мотивитъ, слѣдъ това се допусчатъ прения по поводъ на предложението, при което обвиняемий министръ има право да възражава на всѣки представителъ, който поддържа обвинението.

4. Слѣдъ като се свършатъ пренията, председателтъ пита Народното Сѣбрание, приема ли то въ уважение предложението, за да се предаде подъ сждъ Министертъ, или го оставя безъ послѣдствие.

5. Ако Народното Сѣбрание признае предложението за предаване подъ сждъ уважително, то избира комисия отъ 12 члена, върху която се възлага да установи тя подробно и обстоятелно фактоветъ на обвинението.

За членове на тая комисия не могатъ да бѣдѣтъ избрани представителитъ, които сж подписали предложението за предаванетоъ подъ сждъ, но тѣ, както и обвиняемий министръ трѣба да бѣдѣтъ изслушвани всѣки пѣтъ, когато поискатъ.

6. Комисията трѣба да свърши дѣйствиата си до затварянето на сессията, и да яви на Сѣбранието резултатитъ на своитъ издирваня.

7. Слѣдъ като комисията направи доклада си за резултатитъ на издирванетоъ, ставатъ прения споредъ изложенитъ въ чл. 3 редъ, слѣдъ това Народното Сѣбрание съгласно съ 157 чл. отъ Конституцията, рѣшава въпроса за предаванетоъ министра подъ сждъ. —

8. Въ сждо то засѣдание Народ. Сѣбрание, избира измѣжду представителитъ Държавенъ обвинителъ, върху когото се възлагатъ прокурорскитъ обязанности.

9. Станхлото постановление за предаване министра подъ сждъ незабавно се съобщава министру на Правосѣдието за надлежното распорѣждане съгласно съ 10 Чл.

II. Начинъ по който се съставя и дѣйствува Държавния сждъ за издирване и рѣшаване на дѣла по обвинение върху министритъ въ престѣпни дѣяния, които сж предвидѣни въ 155 чл. отъ Конституцията.

10. Предварителното слѣдствие по обвинението на министра въ престѣпни дѣяния, показани въ 155 чл. отъ Конституцията, се извършва отъ особна слѣдствена комиссия, която състои отъ три члена: единъ членъ отъ Върховний Касаціонний Сждъ, като Предсѣдателъ на комиссията, единъ отъ Подпредсѣдателитъ на Апелативнитъ Сждилища и единъ отъ Подпредсѣдателитъ на Окрѣжнитъ Сждилища Членоветъ на тая комиссия се назначаватъ отъ Княза, по докладъ отъ Министра на Правосѣдието.

11. Слѣдственната комиссия при извършване слѣдствието се ржководи отъ правилата, които сж предписани за извършванетоъ на предварително слѣдствие отъ 574—665 ст. на Врем. Сжд. Пр.

12. Нагледванетоъ за извършване предварителното слѣдствие принадлежи на Държавния Обвинителъ.

13. Обвиняемитъ министри и Държавния Обвинителъ могатъ да подаватъ жалби или протести срѣщу дѣйствиата на слѣдственната комиссия, за нарушение или стѣснение правата имъ, въ углавното отдѣление на Върховния Касаціоненъ Сждъ (672—676 ст. отъ Врем. Сжд. Правила) който (Сждъ) при разрѣшението на жалбата или протеста, се ржководи отъ правилата, предписани въ 677—683 ст. отъ Врем. Сжд. Правила.

14. Комиссията, като свърши предварителното слѣдствие, препраща дѣлото до Държавния Обвинителъ, който има право да изиска допълнително слѣдствие, ако и да е признала комиссията слѣдствието за свършено.

15. Върху основание на даннитъ, които сж установени въ предварително слѣдствие, Държавния Обвинителъ съставя обвинителенъ актъ, (чл. 15 отъ допълнен. на Врем. Сжд. Правила) и го предава Предсѣдателю на Върховния Касаціоненъ Сждъ, заедно съ предварителното слѣдствие, тѣй сждо и съ списъка на лицата, които трѣба да се викатъ въ Сждтъ.

16. Предсѣдателтъ на Върховния Касаціоненъ Сждъ, слѣдъ като получи обвинителния актъ, распорѣжда се споредъ предписанитъ въ 691—710 ст. отъ Врем. Сжд. Правила и чл. 18 отъ допълнен. на Врем. Сжд. Правила, а тѣй сждо се распорѣжда да се привикатъ въ сждебното засѣдание въ назначения срокъ всичкитъ предсѣдатели на Апелативнитъ и Окрѣжнитъ Сждилища.

17. Държавния Сждъ състои отъ: а) всичкитъ налични сждии отъ Върховния Касаціонний Сждъ, освѣнъ този сждия, който е участвувалъ при извършванетоъ на предварителното слѣдствие (715 ст. отъ Врем. Сжд. Пр.); б), сждо толкова сждии избрани съ жребий кога се открие сждебното засѣдание измѣжду предсѣдателитъ на Апелативнитъ и Окрѣжни Сждилища.

Предсѣдателскитъ обязанности се възлагатъ върху Предсѣдателю на Върховния Касаціоненъ Сждъ.

Обязанноститъ на обвинителъ се възлагатъ върху Държавния Обвинителъ.

Секретарската длъжностъ се възлага на едного отъ секретаритъ при Върховния Касаціоненъ Сждъ, по назначение отъ предсѣдателю на този сждъ.

Бѣлѣжка. Отводъ на сждиитъ се допуца върху общото основание (716—720 ст. отъ Врем. Сжд. Правила.)

18. Държавния Сждъ при извършване на сжденето и при рѣшение на дѣлото, се ржководи отъ общитъ правила за рѣшаване на уголовни дѣла (722—849 ст. Врем. Сжд. Правила). Пресѣ-

дитъ на Държавния Сждъ сж окончателни; тѣ не подлежатъ ни на апелация, ни на касація: но на осжденитъ се предоставя право да подаватъ молба за помилване, която се и представя на усмотрѣнието на Народното Сѣбрание.

19. Въ случаетъ, показани въ 816 и 835 статии отъ Врем. Сжд. Правила присждата, преди да се изпълни, се представя въ Народното Сѣбрание за негово усмотрѣние (16 и 159 чл. отъ Конституцията), послѣдовавшето съгласие на Народното Сѣбрание за помилване или за смаление на наказанието се представя чрѣзъ Министра на Правосѣдието на Негово Височество Князьтъ за утвърждение. Тѣй сждо се постѣпва и въ онѣзи случаи, когато Народното Сѣбрание признае молбата за помилване уважителна.

20. За изпълнението на присждата на Държавния Сждъ, наблюдава Държавния Обвинителъ.

III Начинтъ, по който става предаванетоъ подъ сждъ и самото сжденье Министеритъ, когато тѣ се обвиняватъ въ общи престѣпни дѣяния.

21. За общи злодѣяния и престѣпления, извършени отъ Министръ, обвиняемий Министръ подлежи на наказание споредъ общий углавенъ кодексъ.

22. Ако Министертъ, при възбуждение преслѣдованьето се намѣрва въ оставка, тогава той се сжди въ общитъ сждебни мѣста по обикновенний редъ на углавний сждъ.

23. Когато Министертъ е на служба, углавното преслѣдование срѣщу него може да бѣде възбудено само по разрѣшение отъ Народното Сѣбрание по просто вишегласие на присѣтствующитъ членове.

24. Министертъ се сжди въ Върховний Касаціоненъ Сждъ въ углавното отдѣление.

25. На прокурора при Върховний Касаціоненъ Сждъ се възлагатъ прокурорскитъ обязанности върху общитъ основания.

26. Гражданското Отдѣление отъ Върховний Касаціоненъ Сждъ избира изъ между своитъ членове едного за извършване предварителното слѣдствие.

27. Тоя Членъ отъ Върховний Касаціоненъ Сждъ, който произвежда слѣдствието, щомъ това послѣднето се свърши, предава го на прокурора при Върховний Сждъ, който или съставя обвинителенъ актъ, или дава своето заключение, за да се прекрати дѣлото, и слѣдъ това го препраща въ гражданското отдѣление на Върховний Касаціоненъ Сждъ.

28. Ако гражданското отдѣление на Върховний Касаціоненъ Сждъ намѣри, че дѣянието, което се приписва на Министра, е ненаказуемо и че улукитъ за изобличение обвиняемий Министръ въ престѣпно дѣяние сж недостаточни, то онъ прекратява дѣлото, и се распорѣжда, за да се освободи обвиняемий, ако той се намѣрва подъ стража.

29. Ако гражданското отдѣление намѣри, че приписаното на Министра престѣпно дѣяние е наказуемо, и че улукитъ за изобличението му сж достаточни, то дѣлото за подсѣдний се прѣдава въ углавното отдѣление на Върховний Касаціоненъ Сждъ.

30. Министертъ който е привлеченъ къмъ слѣдствие, или е предаденъ подъ сждъ, веднага престава да извършва служебнитъ си обязанности.

31. Когато се извършва предварителното слѣдствие, когато се предава обвиняемий подъ сждъ, и когато се свърши сжденето, пазятъ се общитъ правила, които сж установени за углавното сждопроизводство.

32. За простѣпки, за които въ углавний законъ се полага само парично вѣзисание не повече отъ 300 лев., или запиране до 3 мѣсеца, Министеритъ се сждятъ въ обикновеннитъ сждилища, но при това запираньето се замѣнява съ глоба отъ 25 до 300 лев.

Заповѣдами щото настоящий законъ да се облъче съ Държавний печатъ и обнародва въ „Държавний Вѣстникъ“.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 10 декември 1880 година

На първообразното съ собствената ржка на Негово Высочество написано :

Александръ

Приподписалъ :

Министръ на Финанситѣ и Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ
Каравеловъ.

У К А З Ъ

№ 708

Ний Александръ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

Народното Събрание прие **НИЙ** утвърдихми и утвърждавами слѣдующий.

ЗАКОНЪ

за

наказаніята които се налагатъ за престѣпленията предвидени въ 155 членъ отъ Конституцията.

1) За измѣна на Отечеството или на Князътъ виновния се наказва споредъ родътъ на измѣната и степенята на вината, съ затворъ въ окови отъ (5) петъ до (15) петнадесетъ години.

2) За нарушение на Конституцията виновния се наказва, споредъ важността на нарушението и степенята на вината, съ затворъ въ тъмница отъ (1) една до (5) петъ години.

3) За предателство или вреда, причинени на Княжеството съ цѣль за личенъ интересъ, споредъ важността на вредата и степенята на вината, виновния се наказва съ затворъ въ тъмница отъ една (1) до десетъ (10) години.

Бѣл. а) Наказаніята, които сж показани въ горѣпоменититѣ три члена вижги се придружаватъ съ лишението за до животъ отъ политическитѣ и граждански права, които сж изброени въ 29 и 31 чл. отъ Отт. Наказателенъ Законъ и освѣтъ туй съ възнаграждение на вредата и загубитѣ, които сж причинени на Държавата чрезъ престѣпното дѣяние.

Бѣл. б) За по точно опредѣление признацитѣ на престѣпленията, които сж показани въ горнитѣ три члена, сждѣтъ се ржководи отъ наказ. законъ а тѣй сждо и отъ Конституцията.

Заповѣдами щото настоящий законъ да се облъче съ Държавний Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Издаденъ въ Нашата Столица София, на 10 декември 1880 год.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Высочество написано :

Александръ.

Приподписано :

Министръ на Финанситѣ и Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ
Каравеловъ.

По Министерството на Финанситѣ.

У К А З Ъ

№ 713.

Ний Александръ I.

По Божия милостъ и Народната воля

Князь на България.

Народното Събрание прие, **НИЙ** утвърдихми и утвърждавами слѣдующий

ЗАКОНЪ

за

предупреждение съсиштелното за земледѣлческото население зло, което проистича отъ зеленицата.

Чл. 1. Подъ името „зеленица“ (която е извѣстна и подъ турскитѣ названия: „селемъ“, „чименъ“, „захире параси“ и тѣмъ подобни) разумява се продажба храна на зелено.

Чл. 2. При даванетоъ пари за зеленица, не позволява се да става оцѣнение на храната; то ще става въ време, когато, споредъ склоченото условие, трѣба да се предаде храната.

Чл. 3. Ни една продажба на зеленица иѣжа ника-

ква сила предъ Сждѣтъ, ако не е утвърдена отъ мѣстното общинско или старѣйшинско управление.

Чл. 4. Надлѣжното управление потвърждава само таквизъ продажби, които сж станали съ условие: а) че оцѣнението на храната ще стане съобразно съ чл. 2-ий отъ тоя законъ, и б.) че на покупателя се не отстъпватъ отъ тогавашната текуща цѣна повече отъ 12 %.

Чл. 5. Въ случай на неурожай, земледѣлцитѣ повръщатъ паритѣ на търговцитѣ за колкото храна не можтъ да имъ предадѣтъ, за едно съ лихвата имъ по 12 % на година. Търговцитѣ не може да иска обезщетението.

Чл. 6. Настоящия законъ има сила до когато се възобновятъ земледѣлческитѣ каси и уставътъ и се направи такъвъ, щото они (каситѣ) да сж достъпни и за най-сиромашѣтъ.

Исполнението на тоя законъ възлагами на Нашѣтъ Министръ на Финанситѣ.

Обнародвами настоящий Законъ, заповѣдами, щото онъ да бжде облъченъ съ Държавний печатъ и напечатанъ въ „Държавний Вѣстникъ“.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 5-ий декември 1880 г.

На първообразното съ собствената ржка на Негово Высочество написано :

Александръ.

Приподписалъ :

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

У К А З Ъ

№ 714.

Ний Александръ I.

Съ Божия милостъ и Народната воля

Князь на България.

Народното Събрание прие, **НИЙ** утвърдихми и утвърждавами слѣдующия

ЗАКОНЪ

за правото което ще се зима при продажбата на домашенъ едъръ добитѣкъ

Чл. 1. Подъ името „домашенъ едъръ добитѣкъ“ се разумѣва: волове, биволи, конѣ, мжски и магарета, били тѣ мжски или женски, млади или стари.

Чл. 2. При продажбата на какъвъ да е едъръ домашенъ добитѣкъ продавачътъ плаща единъ видъ данѣкъ въ полза на общината и на цѣлия окръгъ.

Чл. 3. Всекий продавачъ на едро добиче трѣба да има свидѣтелство отъ своето общинско или старѣйшинското управление, че то е негова собственостъ.

Чл. 4. За всеко едро добиче, гдѣто и да се продаде продавачътъ плаща по два процента.

Чл. 5. Доходътъ отъ тоя данѣкъ принадлежи само на общината, когато добичето се продаде въ една община, въ която нѣма пазаръ, а е за смѣтка на общината и окръгътъ, когато се продаде тамо, гдѣто има недѣленъ или годишенъ пазаръ. Въ послѣдний случай отъ доходътъ само десетата частъ принадлежи на мѣстната община.

Чл. 6. Принадлежащия на окръгътъ приходъ, както бждѣция така и предишния, който се нази въ ковчежничествата, остава се подъ распореданьето на окръжнитѣ сѣвъти, които, съ съгласие на болшинството отъ кметовеѣ на окръгътъ, го употребяватъ за направата и поддржката на окръжни болници и училища на мѣста удобни за назначението си.

Чл. 7. Онаи, които не би се съобразявали съ наредбитѣ на тоя законъ, предаватъ се отъ общинитѣ на мировитѣ сжди и се наказватъ съ глоба въ полза на общината.

Чл. 8. Тоя законъ влиза въ сила отъ първий мартъ 1881 година.

Исполнението на тоя законъ възлагами на Нашѣтъ Министръ на Финанситѣ.

Обнародвами настоящий законъ: заповѣдами щото онъ да бжде облъченъ въ Държавний печатъ и напечатанъ въ „Държавний Вѣстникъ“.

Издаденъ въ Нашѣтъ Дворецъ въ София на 5 декември 1880 год.

На първообразното съ собствена ржка на Негово Высочество написано :

Александръ.

Приподписалъ :

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

У К А З Ъ

№ 715.

Ний Александръ I.

По Божия милостъ и волята народна

Князь на България.

Народното Събрание прие **НИЙ** утвърдихми и утвърждавами слѣдующий

ЗАКОНЪ

за забѣлжваньето

Ражданьята, женидбивѣ и умирааньята въ Княжеството България.

§ 1. Отъ 1 януарий 1881 год. всеко ражданье, всека женидба и всеко умираанье въ Кн. България ще се забѣлжва точно въ особенъ за това регистръ, който ще объема слѣдующитѣ свѣденья:

а) За ражданьята: мѣстото и окръга гдѣто се е случило ражданьето; време (година, мѣсець, день и часъ) когато се е случило ражданьето; брой на повородениѣ дѣца; да ли се е дѣтето родило живо или мъртво; да ли е мжко или женско; да ли е законно или незаконно; имената и прекора на родителитѣ, тѣхната вѣра, старостъ и занаятъ; време, когато се е кръстило или обрѣзало дѣтето; името и прекора на кръстника (-цата); името и прѣкора на духовното лице, което е кръстило или обрѣзало дѣтето; и нѣкой бѣлѣжки, като: да ли е дѣте родено въ нѣкое явнo завѣденне (болница, затворъ и пр.), да ли е родено на полето, на вода, да ли е намѣрено.

б) За женидбитѣ: време (година, мѣсець и день) когато е станжла женидбата; на колко сж години и колко мѣсеци лицата, които се женятъ; тѣхната вѣра; да ли сж можѣкъ (мома), вдовець (вдовица), законно напуснѣтъ (напуснута); занаятъ или какъ се прехраняѣтъ лицата, които се женятъ; въ какъвъ родъ сж тѣ по-мжжду си; знаятъ ли да четятъ и пишятъ; тѣхнитѣ имена и прѣкори; гдѣ сж се тѣ родили, мѣсто и окръгъ (за лица родени не въ България — царщина); името и прѣкора на духовното лице, което е извършило обряда на бракосъчетанието; бѣлѣжки като: да ли е момата крадена, да ли мжжа плаща нѣщо за момата.

в) За умирааньята: време (година, мѣсець, день и часъ) когато се е случило умирааньето; да ли е умрѣлото мжко или женско; умрѣлото на колко е години и колко мѣсеци; да ли е неомженено, оженено, вдовець (ца), напуснѣтъ (та); вѣрата на умрѣлото; неговия занаятъ; болестята отъ която е умрѣло; ако е било оженено колко години е траяла женидбата, която съ смъртята му се развързва; за дѣца умрѣли по млади отъ 15 год, законни ли сж или незаконни и занаята на родителитѣ имъ; името и прѣкора на умрѣлото; гдѣ се е родило (мѣсто и окръгъ или царщина); името на духовното лице, което е извършило обряда на погребението; бѣлѣжки като: да ли са е случило умирааньето въ нѣкое явнo завѣденне (болница, затворъ, казарма, и пр.), да ли и е на пхтъ, на вода умрѣло, да ли е умрѣлото като лешъ намѣрено.

§ 2. Забѣлжваньето горнитѣ свѣденья става само на нарочно за това приготвениѣ регистри. За да се избѣгнатъ разни побъркования, регистра за ражданьята ще бжде отъ бѣла книга, регистра за женидбитѣ отъ розова (пембеяна) книга, а регистра за умирааньята отъ пепеляна книга. При настоящитѣ наредби се прилагатъ като прижрѣ формулари какъ ще бждѣтъ начертани регистритѣ.

§ 3. При всека черкова, джамия и синагога въ Кн. България ще се оставятъ по два екземпляра отъ регистритѣ за ражданьята, отъ регистритѣ за женидбитѣ и отъ регистритѣ за умирааньята.

Три отъ тѣзи регистри ще бждѣтъ дѣбѣли, а другитѣ три, на коритѣ на които ще бжде написано преписъ, ще имѣтъ приблизителния потрѣбенъ брой листовъ само за една година.

§ 4. Съ забѣлжваньето ражданьята, женидбитѣ и умирааньята въ надлѣжнитѣ регистри задѣлжватъ се енорийскитѣ свещеници, имами и хахами. Въ случай че послѣднитѣ двѣ духовни лица не знаятъ да четятъ и пишятъ български, то тѣ ще се послужатъ съ мѣстнитѣ писци или други лица; но на всекой начинъ тѣ отговарятъ за точността и редовността на забѣлжваньето.

§ 5. За всеко родено дете (живо или мъртво), за всека женидба, за всеко умрѣло ще се написва единъ редъ отъ регистра, съ текущия номеръ по редъ. Мъртвороденитѣ дѣца ще се записватъ само въ регистритѣ за ражданьята, на е и въ регистритѣ за умирааньята.

§ 6. Всеко ражданье, всека женидба и всеко умираанье ще се запише сжщевременно и въ двата за това регистри т. е. въ дебелия и въ тънкия, който има на кората си написано преписъ.

§ 7. Архперентѣ, мюфтнитѣ и рабинитѣ се задѣлжватъ да распредѣлѣтъ точно еноритѣ на всека черкова, джамия и синагога и да поднесѣтъ на Министерството на Външитѣ работи и Вѣроисповѣданията найкъсно до 1 декември т. г. два подобни списѣка за какъ е станжло распредѣлението на еноритѣ; единъ отъ тѣзи списѣци ще се праги на Статистическото Отдѣление въ Министерството на Финанситѣ.

§ 8. Всеки енорийскй свещеникъ, имаминъ или хахаминъ щомъ извърши обряда на кръщеннето (или обрѣзванье), вѣнчаньето или погребеньето, длѣженъ е да напише за това тозъ-частъ всичкитѣ отдѣления и на двата надлѣжни регистри. Само въ крайна нужда, написваньето може да се остави за по послѣ, но и въ този случай

Издаденъ въ Нашата Столица София на 5 декември 1880 год.

На първообразното съ собствената ръка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписано:

Министръ на Финанситъ Каравеловъ.

По Министерството на Вътрешнитъ Дѣла.

Съ указъ отъ 5-ий Декем. № 690 се назначава за старши конни жандармъ при Търновското Окръжно Управление, Иванъ Николовъ, а на мѣсто него се назначава младшиятъ конни жандармъ отъ същото управление, Анастасъ Пѣвевъ; и двамата отъ денъ на стъпването имъ въ длъжностъ.

Съ указъ отъ същата дата № 692 се назначава за Секретаръ (писаръ) при севлиеветското Околийско управление, подсекретаръ при Севлиеветското Окръжно Управление Хр. Ст. Басмаджиевъ, а на негово мѣсто се назначава писецътъ при това управление Ст. Н. Вояджиевъ; и двамата отъ денъ на стъпването имъ въ длъжностъ.

Съ указъ отъ същата дата № 693 се назначава за подсекретаръ при Софийскитъ Окръженъ Управителъ А. П. Игнатовъ отъ 1-ий декември 1880 г.

Съ указъ отъ същата дата 1880 № 694 се назначава за секретаръ на иностраната кореспонденция при Софийскитъ градскитъ управителъ г. Никола Стефановъ, на мѣсто г. Т. Тодорова, който съ същитъ указъ се уволнява.

Съ указъ отъ същата дата № 695 се произваждатъ въ унтеръ-офицерско звание жандармитъ отъ Свищовската полиция; младшиятъ конни Николай Цвѣтковъ, Ангелъ Димитровъ и младшиятъ пѣши Димитаръ Димовъ, за усърдното изпълнение на обязаноститъ имъ.

Съ указъ отъ същата дата № 698 се назначава за секретаръ (писаръ) при Бѣлослатинскитъ Околийски началникъ, Раховско окъжие, Димитръ П. Козма, отъ денъ на стъпването му въ длъжностъ.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ София на 2 декември 1880 година паволи да издаде слѣдующий

П р и к а з ъ

№ 132.

Опредѣляватъ се на служба уволненитъ отъ Императорската Русска служба: Поручикъ Кличковскитъ-Поручикъ съ старшинство отъ деня на производството му въ този чинъ въ Русската Армия, като се зачисли въ Вратчанската № 8 дружина.

Бившия Софийскитъ Окръженъ врачъ Докторъ Голубовъ — дружинниятъ врачъ въ Плевненската № 10 дружина.

Назначаватъ се: Отъ упразднения западниятъ воененъ отдѣлъ Докторъ Пановъ-врачъ въ Берковацката № 9 дружина.

Отъ Врачанската № 8 дружина Капитанъ Струтински Севлиеветскитъ Окръженъ Военски Началникъ.

Превеждатъ се: Отъ пѣшитъ дружини: Търновската № 17 Поручикъ Верцински въ Радомирската № 3 дружина; отъ Радомирската № 3 Капитанъ Бѣловъ въ Търновската № 17 дружина, и двамата на длъжности ротни командири.

Врачоветъ отъ пѣшитъ дружини: Радомирска № 3 Шмаровъ и Ломъ-Паланската № 7 Золотовичъ-дружинни врачове: първий въ Раховската № 12 и вторий въ Тетевенската № 5 дружини.

Причисляватъ се въ запасъ безъ прошение: Отъ конния полкъ Подпоручикъ Славчевъ.

Подписалъ Военный Министръ Генералъ Эрпротъ.

Отъ Министерството на Финанситъ.

ПОКАНВАНЪЕ.

Денъ 1 януарий 1881 г. въ който трѣбва да се извърши първото общо изброяване народа въ Княжеството, съвсемъ приближава. Съ благодарение признавамъ че въ много окръзи нашитъ патриоти побързали да поемжтъ длъжността доброволно преброителъ; на жалость обаче това неможе да се каже за сичкитъ 21 окръзи; Има даже мѣста, гдѣто при многократнитъ поканваня отъ страна на мѣстнитъ власти, гражданитъ не пожелали да земжтъ участие въ преброяването. За това считамъ своя длъжностъ да обрна вниманието на съотечественицитъ си върху поканването ми отъ 2 септември т. е. подъ № 8855 публикувано въ 69 бр. отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ и препечатано въ другитъ бѣл. вѣстници, като ги помоля да не отказватъ съдѣйствието си при такова отъ обща важность дѣло. Доброволни преброителъ сж намъ необ-

които би отговаряли напълно на назначението си; а онѣзи господа, които съ усѣхъ можжтъ да записватъ населението, надѣвамъ се, че ще се намѣрятъ уврѣдени, ако имъ се преходно нужни, защото при сегашното народно развитие тѣжко би се намѣрили достаточни наемни преброителъ, дложи заплатата. За това и още единъ път умолявамъ всички господа любители на народния напредѣкъ и интересъ да пожертвуватъ за общо добро нѣколко часа отъ времето си и да спомогнатъ за точното изучаване на нашия народъ. Лаская се да вѣрвамъ че поканването ми ще намѣри отзивъ въ сърцата на всички патриоти. Онѣзи господа родолюбци, които желаятъ да бждатъ доброволни преброителъ, моля да се явятъ при мѣстния си кметъ, който ще назначи участъкъ за преброяване и ще имъ даде всичко потрѣбно въ това отношение

Началника на статистическото отдѣление.

М. Х. Сарафовъ

П. П. Умоляватъ се редакцитъ на всички бѣлгарски вѣстници да препечататъ въ листоветъ си горното поканване. София 5 декември 1880.

БАЛАНСЪ

НА

Бѣлгарската Народна Банка въ София
за мѣсець Септември 1880 год.

А К Т И В Ъ	франка	с.
Касса	3029057	76
Шконтирани полици	98365	50
Заеми по залогъ	7900	—
„ на земледѣлчески каси	676805	08
„ на Источна Румелия	908000	—
Смѣтки съ Банкитъ	81316	45
Римеси и Тратти	116325	53
Текущи смѣтки	84030	84
Разноски на Банката	24219	55
„ по операциитъ	836	36
Влагалището	91818	95
	5118676	02
П а с с и в ъ		
Основний капиталъ на Банката	1776597	27
Запасний „ „ „	176768	93
Правителственни фондове	2980721	34
Проценти отъ операциитъ	27653	40
Влогове	41834	51
Влогове за пазение	91818	95
Преходящи сумми	23281	62
	5118676	02

Отъ Буйновската митница.

О б я в л е н и е.

№ 269

Съгласно съ предписанието на финансовото Министерството отъ 12 ноември подъ № 11978, Буйновската митница, честь има съ настоящето си, да обяви за всеобщо знание на населението, че на 1-й мартъ идущата 1881 година, управлението на тая митница има да се прѣмѣсти отъ с. Буйновци въ г. Елена, отъ който денъ ще се нарича „Еленска митница“, за това г-да търговцитъ кейто се изнисали или висжтъ въ Княжеството каквито и да било стоки прѣвъ казанната митница, трѣбва отъ зачатото на рѣчениятъ мѣсець да се отправяватъ направо въ г. Елена за преглѣждане и заплащане на длъжнитъ митарственни права за сток тѣ си.

с. Буйновци 25-й ноември 1880 год.

Управителъ П. К. Гълъбаровъ.

Писаръ К. Касъровъ.

2—(201)—4

Свищовскитъ Мировий Сждъ.

Задочно рѣшение.

Днесъ на 18-ий ноември 1880. г. Свищов. Миров. Сждия В. Д. Марковъ разгледа въ рѣдовното си съдебно заседание открито часа по 9 прѣдъ пладитъ гражданското дѣло № 143. по тѣжбата на Хафузъ Ахмедъ Сюлюмановъ жителъ Свищовски противъ Мейзинъ Молла Мехмедовъ Хафузъ Ибишевъ тоже жителъ Свищовски за искътъ отъ (38) тридесетъ и осемъ лити турски.

На именното призование представи се само ищеца а отвѣтника отсъствуваше, прочете се прошениято на

ищеца прието въ бившиятъ Свищов. Окръженъ Сждъ на 6-ий мартъ 1880. г. подъ № 549, който като потвърди и устно съдържанието му, прибави че понеже отвѣтника съгласно троекратното публикуване призовката № 855. на помѣнитъ Сждъ въ броеветъ №, №, 37, 38 и 39 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 2-ий 5-ий и 16-ий априлъ 1880. г. сж не представи въ Сждътъ то моли Мировий Сждъ на основание записа, когото притежава да се отсжди отвѣтника задочно и му заплати 38 т. л. остатокъ отъ 50-тѣхъ л. т. сжщо и Съдебнитъ разноси фр. 72 и 59. сантима. Мировий Сждия като има прѣдъ видъ 1) записа издаденъ отъ Мейзинъ Молла Ахмедъ Хафузъ Ибишевъ на 1292 год. (Арабилюахъръ) за л. т. 50. 2.) троекратната публикуция на призовката № 855 на Свищов. Окр. Сждъ въ броеветъ №, №, 37, 38 и 39 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 2-ий 5-ий и 16-ий априлъ 1880 г.

Рѣши Задочно:

Осжда Мейзинъ Малла Ахмедъ Хафузъ Ибишевъ бивши жителъ Свищовски, а по настоящему живущъ въ неизвѣстномъ мѣсто, да плати на Афузъ Ахмеда Сулюмановъ 38 лити турски въ издължение на записътъ, сжщо и Съдебнитъ разноси отъ фр. 72 и 59 сант. съгласно членове 71, 103, и 115 отъ Сждопроизводството по гражданскитъ подежди на Мировитъ Сждия дѣла.

Това рѣшение е неокончателно и съгласно 132чл. отъ същото Сждопроизводство п чл. 284, отъ Временитъ Съдебни Правила подлежи на апелъ въ единъ мѣсяченъ срокъ въ Руссенск. Окръженъ Сждъ отъ денъ на публикуванието настоящето рѣшение, което е издадено на 18-ий ноември 1880 г.

Мировий Сждия В. Д. Марковъ

2—(206)—2

Видинскитъ Мировий Сждъ.

П р и з о в к а.

по дѣло № 220

Видинскитъ Мировий Сждия, съгласно ст. 47 отъ Сждопроизвод. по граждан. дѣла и на основ. ст. ст. 83, 114 и 115 пун. 3-ий отъ Временитъ Сжд. Правила, приглашава Багджи Османъ Аметовъ Нишли, бившиятъ ж. на г. Видинъ, а сега отсъствуващи изъ предѣлитъ на Бѣлгария, да се яви лично, или да прати свой пълномощникъ, въ (6) шестъ мѣсяченъ срокъ отъ послѣдното напечатване на тѣзи призовка, въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да присѣствува при разглѣждането на искътъ, предявенъ противъ него отъ Емине Мустафова, на сума 2079 гр. по записъ.

Ако отвѣтникътъ Балджи Османъ Аметовъ Нишли, не се яви въ течение на горѣозначенното врѣме, нито прати отъ страната си пълномощникъ съ установено по законна пълномощно, то дѣлото на точното основ. на ст. 115 отъ Сждопроизводството по гражд. дѣла по молбата на ищеца, Емине Мустафова, ще бжде разглѣдано за очно.

Камарата на Видинскитъ Мирови Сждия се намира въ г. Видинъ, въ Сарайтъ.

Видинъ 29 ноември 1880 г.

Видинскитъ Мировий Сждия: Г. Д. Минковъ.

Секретаръ: Д. Петровъ

2—(204)—2

Руссенскитъ Окръженъ Сждъ.

О б я в л е н и е.

№ 127.

Подписанный Сжд. Приставъ при Русс. Окр. Сждѣ Николай Ненчевъ, на основание изпълнителний листъ № 410 издаденъ отъ бившиятъ Разградскитъ Окр. Сждъ на 9 октомври 1870 г. и съгласно съ ст. 452 и 455 отъ врѣм. Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ 61 денъ отъ трискратното публикуване на настоящето, ще се извърши чрѣвъ публично наддаване продажбата на недвижимото имущество на Али Ефенди Сарж-Байрактаровъ, жителъ Разградскитъ за дългътъ му 22,847 гроша съ Съдебнитъ разноси на Хюсеинъ Х. Афъзовъ изъ Разградъ.

1). 1/2 часть отъ една двоетажна къща, издигната до половината отъ камани, а горний етажъ въ пайантъ намира се въ Разградъ улица Тахиръ Ефендева № 16 състой отъ единъ салонъ четире стай и къшкь, на горний етажъ и мааза подъ тѣхъ, която съставлява долний етажъ, и

2). Едно лозе въ околността на същитъ градъ на мѣстото „Хендамъ“ състой отъ двѣ лехи.

Тѣзи имущества не сж заложени никому Продажбата ще се извърши въ Разградъ и наддаванетоъ половинъ къща ще се почне отъ 7500 гроша, а за лозето отъ 300 гроша.

Книгитъ по продаваемитъ имотъ сж достъпни всѣкому въ канцеларията ми, освѣтъ въ неприсѣственни дни отъ часа 8 сутринъ до 4 послѣ обѣдъ.

Съдебенъ Приставъ Н. Ненчевъ

Руссе 1880 год. 18 ноември.

2—(195)—3